

[Gregersen.]

for at det ærede Medlem Hr. Krag skal tage det i sin Varetægt. Naar jeg tænker paa det Valglovsforslag, som det ærede Medlem fremsatte i 1927, og naar jeg tænker paa det ærede Medlem Hr. Brorsens Ordførertale ved Finanslovsforslaget's Behandling, har jeg ikke Indtrykket af, at Venstre i særlig Grad vil værne Mindretallenes Ret; det er vist kun, naar de kan naa til et Mandatantal, der ligger mellem 20 og 36, jeg tror ikke, det gælder, naar man kun naar 4 eller 5, saaledes som Retsforbundet gør.

Nej, de ærede Medlemmers Hovedønske er netop at faa skaaret Mindretallene væk, for at de nye Ønsker og Tanker om et fornuftigere Statsstyre end det, vi har, kan blive kvalt i Fødselen. Det ærede Medlem Hr. Brorsen citerede forleden en Linie af Bjørnson, der lyder saadan: „Hvad du evner, kast af“, og jeg vil tillade mig at lægge den Betydning i de Ord, de i Virkeligheden havde, da det ærede Medlem talte, nemlig at Venstre skulde kaste alle sine Idealer paa det omhandlede Omraade, Valgretsomraadet, fra forrige Aarhundrede op til 1915 over Bord. Det var i Virkeligheden det, det ærede Medlems Ordførertale den paagældende Dag gik ud paa.

Partiet Venstre maa være slaet med Blindhed, naar det Parti, som netop har ført an i Forfatningskampen, nu i den offentlige Mening vil placere sig som Privilegiernes og Særinteressernes Parti. Det primære politiske Krav er jo Kravet om Retfærdighed, det anerkender vi alle sammen, i alt Fald officielt. Deri ligger det værdifulde i den lige og almindelige Valgret, at det er det nyttigste for et Parti at appellere til Retfærdighedssansen i Folket; det Parti, der kan overbevise Folket om, at det har Ret i den Sag, det fører frem, det Parti appellerer ikke forgæves. Og paa det Felt, som vi bevæger os paa i Dag, er der jo ikke noget Parti, der har gjort den Erfaring stærkere end netop Partiet Venstre, da de førte an i Kampen mod Valgretsprivilegierne, da de havde den lige og almindelige Valgret som deres Fanemærke; da Kravet herom var Spidsen af den Lanse, de vendte mod Højre, da voksede Venstre sig stærkere og stærkere og naaede en Styrke, som intet Parti i Danmark nogen Sinde har haft.

Venstre ved ogsaa i Dag, at Betingelsen for under den lige og almindelige Valgret at klare sig under Folkets Dom er den, at de fremførte Krav om Reformen kan begrundes retfærdigt, og naar Venstre skal motivere, hvorfor det ikke vil gaa med til Landstingets Afskaffelse, ja, saa siger det ogsaa, at det er, fordi Landstinget vil værne Mindretallene, det er, fordi Landstinget vil tage ligeligt Hensyn til alle Samfundsklassers berettigede Interesser. Jeg tror blot, at det vil blive svært for Partiet Venstre at overbevise endogsaa sine egne Vælgere om, at det har Ret.

Saa siger Partiet ganske vist ogsaa, at det vilde højne Tonen i Folketinget, hvis vi vendte tilbage til Enkeltmandskredse, saadan som vi havde det i gamle Dage, saa at Vælgerne havde Ansvar for deres Folketingsmand... (Afbrydelse af *Krag*). Det ærede Medlem Hr. Krag spørger, hvornaar de har sagt det. Det skrev „Kolding Folkeblad“ for nylig, at saa vilde det ærede Medlem Hr. Christens Møller ikke sige Saft suseme i Folketinget mere... (*Hans Thyge Jacobsen*: Han sagde det ikke! Han spurgte, om man maatte sige det)... Ja, det spurgte det ærede Medlem om, men Folkebladet skrev, at saa vilde saadan noget ikke kunne finde Sted mere i Tinget.

Det er altsaa noget søgt... (Munterhed i Venstre)... ja, fra Partiet Venstre, naar man skal til at begrunde, hvorfor man skal bevare Landstinget. Man kan ikke begrunde det paa den gamle Maade, at vi skal indføre lige og almindelig Valgret, at vi alle skal have samme Ret... (*Krag*: Det har vi allerede!). Ja, vi har det under den nuværende Forfatning paa den Maade, at Socialdemokratiet i Folketinget, i det Ting, hvor den lige og almindelige Valgret er gennemført til Bunds, har 62 Mandater og Venstre 36, men i det Ting, hvor vi har den privilegerede Valgret... (*Krag*: Hvad er det for noget?) ...har Venstre et Mandat mere, end Socialdemokratiet har. Det er rimeligt, at Venstre kan faa den Tanke, at der er noget at rette her, naar der er Tale om en Nyordning, men man skulde jo tro, at det, som Venstre, det Parti, der har kaldt den lige og almindelige Valgret for sit Hjertebarn, vilde foreslaa, var, at al gammel Uret, alle gamle Valgretsprivilegier, knyttet til Landstinget, skulde fjernes.